

Antibiotica-regels voor sectoren die buiten de UDD-regeling vallen

Voor houders van vleeskalveren, pluimvee, varkens en melkvee zijn er specifieke voorwaarden waaronder men zelf antibiotica mag toedienen vastgelegd in de UDD-regeling. Voor houders van andere diersoorten geldt dat ze op basis van een diagnose door de dierenarts antibiotica geleverd kunnen krijgen en voorhanden mogen hebben op hun bedrijf. Deze antibiotica mogen ze zelf op basis van het behandeladvies van de dierenarts (voor welke dieren, hoe lang, hoeveel, hoe vaak) toedienen.

Het antwoord op de vraag of deze houders antibiotica op hun bedrijf voorhanden mogen hebben om bepaalde aandoeningen te behandelen is dus: ja. Maar dan wel binnen de kaders die gelden, namelijk dat gehandeld wordt conform het behandeladvies van de dierenarts. En zoals in de toelichting van de UDD-regeling onder 2.2. ook staat: dit is het advies dat een dierenarts geeft wanneer hij een middel voorschrijft of aflevert.

Het voorschrijven/afleveren doet een dierenarts op basis van een diagnose. De minimale wettelijke voorwaarden voor het voorschrijven van diergeneesmiddelen zijn dat de dierenarts kennis moet hebben van het bedrijf, de omstandigheden waaronder de dieren gehouden worden en de medicatiehistorie. De dierenarts kan hierbij niet alleen afgaan op informatie van de veehouder. Voor het stellen van een diagnose is in beginsel een klinische inspectie nodig. Hiervan kan alleen goed gemotiveerd afgeweken worden. De NVWA kan bij twijfel de handelwijze van de dierenarts aandragen bij het Veterinair Tuchtcollege ter beoordeling.

Uitgangspunt blijft dat de antibiotica alleen gebruikt mogen worden, in de periode dat het behandeladvies geldt. Als het behandeladvies niet meer geldt (kuur is afgelopen), dan mogen de middelen niet meer gebruikt worden.

Bron: NVWA, november 2014